

defekt, og at der er årsagssammenhæng mellem defekten og skaden.

Bestemmelsen svarer til gældende bevisbyrde-regler og indebærer, at den påståede skadevolder er fri for ansvar, hvis det ikke findes godtgjort, at skadelidte har lidt en skade, at produktet var defekt, eller at der foreligger den fornødne årsagssammenhæng mellem defekten og skaden.

Til § 7

Bestemmelsen, der svarer til direktivets artikel 7, indeholder en opregning af de tilfælde, hvor producenten ikke pålægges objektivt ansvar for produktskade.

Det er producenten, der har bevisbyrden for, at der foreligger en af de ansvarsfrihedsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen. Dette er i overensstemmelse med gældende bevisbyrde-regler og fremgår udtrykkeligt af stk. 1 og 3. I stk. 2 er der sket en vis lempelse i producentens bevisbyrde, idet denne blot skal antageliggøre, at produktet ikke var defekt, da producenten bragte det i omsætning.

Til stk. 1

Efter stk. 1, nr. 1, er producenten ansvarsfri, hvis han kan bevise, at han ikke har bragt produktet i omsætning. Det er ikke muligt generelt at angive, hvornår et produkt må anses for at være bragt i omsætning. Det må bl.a. afhænge af, på hvilken måde producenten bringer den pågældende vare i omsætning. Det vil f.eks. typisk være sket, når produktet er overgivet til forhandler eller selvstændig fragtfører.

Producenten er herefter ikke objektivt ansvarlig for skade, som produktet volder, mens det stadig er under produktion. Hvis produktet f.eks. volder skade på producentens ansatte, kan et eventuelt erstatningskrav således ikke støttes på reglerne i dette lovforslag. Den ansatte vil derimod som udgangspunkt være berettiget til erstatning i medfør af reglerne i arbejdsskadeforsikringsloven.

I de tilfælde, hvor produktet er bragt i omsætning uden medvirken af producenten, eller nogen, som han har ansvar for, vil producenten efter lovforslaget ikke være ansvarlig for eventuelle produktskader. Dette gælder, uanset om produktet endnu var under bearbejdelse, eller om det ligger på producentens færdigvarelager. Der sondres således efter direktivet og dermed lovforslaget ikke mellem den situation, hvor et stjålet produkt var klargjort til omsætning og den situation, hvor dette ikke var tilfældet. Producenten kan dog have ud-

vist uforsvarlig adfærd i forbindelse med opbevaringen af et produkt, og på grundlag heraf blive erstatningsansvarlig efter den almindelige erstatningsretlige regel – culpereglen, jfr. forslaget § 11.

Det er ikke kun producenten efter § 4, stk. 1, der kan påberåbe sig denne ansvarsfrihedsgrund. Også importøren eller leverandøren efter § 4, stk. 2 og 3, vil i medfør heraf kunne blive ansvarsfri. Er produktet f.eks. blevet bragt i omsætning af producenten, men siden stjålet fra importørens varelager, vil importøren ikke være ansvarlig for en eventuel produktskade, og skadelidte må derfor henvises til at drage producenten til ansvar for skaden.

Ved bestemmelsen i stk. 1 nr. 2, holdes privat fremstillede produkter uden for lovforslagets anvendelsesområde. Det er dog en forudsætning, at produkterne ikke bringes i omsætning erhvervsmæssigt. I de typiske situationer giver det ikke anledning til tvivl, om der er tale om erhvervsmæssig omsætning. Således falder som udgangspunkt enkeltstående salg af hjemmefremstillede produkter uden for lovforslaget, mens regelmæssigt salg som led i en erhvervsvirksomhed omfattes af lovforslaget.

Skade i forbindelse med et produkt, som er erhvervsmæssigt produceret, omfattes af lovforslaget, uanset produktet ikke er bragt i omsætning erhvervsmæssigt, men f.eks. overdraget som gave.

Efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, er en producent ansvarsfri i de tilfælde, hvor defekten skyldes, at produktet skal være i overensstemmelse med ufravigelige krav i offentlige forskrifter. Må det lægges til grund, at det er et ufravigeligt krav fra en offentlig myndighed, at et produkt skal tilsættes et bestemt stof i en vis mængde, vil producenten efter lovforslaget ikke være ansvarlig, hvis netop dette stof er baggrunden for, at produktet volder skade. I de formentlig sjældne tilfælde, hvor producenten vidste eller burde have vidst, at sådanne ufravigelige krav medfører, at produktet volder skade, vil han efter omstændighederne kunne ifalde ansvar efter de almindelige erstatningsretlige regler, jfr. bestemmelsen i forslaget § 11.

Er sikkerhedsforskrifterne udformet således, at producenten selv kan bestemme produktets sammensætning og design inden for grænser, som er offentligt fastsat, vil han blive objektivt ansvarlig for de skader, som produktet måtte forvolde, selv om han har holdt sig inden for de fastsatte rammer.

Stk. 1, nr. 4, vedrører ansvarsfrihed for udviklingskader. Det afgørende ved bedømmelsen af, om producenten er ansvarlig efter lovforslaget, er ikke, hvilken viden den pågældende producent